

Dagens Nyheder.

Redigeret af C. Carlsen.

Torsdag den 30. Juli 1903.

Abonnementpris: Kjøbenhavn pr. Kvartal 2 Kr., (Efterlyggende) Sønderjyd. pr. Måned 67 Øre, pr. Uge 16 Øre, enkelte Dage 4 Øre, udenfor Kjøbenhavn pr. Kvartal 2 Kr. 25 Øre (Beregnet den forrige de Paris).
Avertissementspriser: 1. St. Pladsen 12 Øre, 2. Række 20 Øre, 3. Række 15 Øre.

Redaktions- og Ekspeditionscenter: Ved Strandens 11. Telefon: Redaktionen 1017, Ekspedition, fra 8-7, 10, efter Kl. 7 fra 1012.

Femogredivte Aargang. Nr. 208.

Dagens Nyheder (1868-1931) Torsdag den 30. Juli 1903

Vore Statuer.

Hansen-Jacobsen: En Trolde der vejrer Menneskekød.

Vi bragte for godt og vel et Aarstid siden her i Bladet en udførlig Omtale af den talentfulde Billedhugger Niels Hansen-Jacobsen i Anledning af den samlede Udstilling af hans Arbejder, som var arrangeret i Den frie Udstillingsbygning.

Hansen-Jacobsen var den Gang bojet i Paris og saa temmelig misfornøjet med sine Raar. Han havde lavet sig en Keramit-Don i sit Atelier, og i den brændte han Vasjer og Staalet, som han formede af Ler; disse Raar var af en jær, forvreden og farvestraalende Skønhed og fandt mange Købere blandt rige, kunstelskende Parisere, mens hans Statuer forblev usolgte. Og de var dog hans egentlige Kunstværker, de stærkeste og dybeste Udtryk for hans Stræben. Han udstillede dem i Paris, og han sendte dem til København med megen Beløftning, og baade paa Salonen og paa Charlottenborg valte de Opfigt og, navnlig hos de Yngre, Beundring. Der var en ubændig Kraft og en utømmelig Villie i dem, og især og sidst en vildtlyvende Fantasi i baade Motiverne og Fremstillingen, som tvang til Respekt for Kunstneren.

Alle Kunstforstandige imponeredes af disse nye og ejendommelige Statuer — men Ingen

købte dem. De bliv den utrættelige Kunstners Sværtensbørn. Lange Rætter sad han foran sin Don og vaagede over de keramiske Raar: hvad de indbragte ham — og det var ikke lidt — flugte Statuerne, som han for sin egen Regning lod støbe. . . og lagre i en Kælder paa Kristiansborg Slot, efterhaanden som de havde gjort deres Rundrejse gennem forskellige Udstillingslokaler.

Den Berømmelse, Kunstneren i disse Aar naaede, var, som man vil se, dyrefødt.

Men underligt nok blev han slet ikke bitter, hvad de fleste vel var bleve i hans Sted: han tog det næsten som noget jelsøseligt, at han maatte betale med sine Rætters Slid for sine Doges Staber glæde. Kun af eet pintes han: Kængjelen efter Hjemmet. Hans Kunst var saa dybt rodfæstet i den gode, danske Muld, at han indsaa, han maatte hjem igen, om hans Talent i Kængden stulde kunne trives.

Saa vendte han da tilbage, sit sin Udstilling bragt i Stand, og havde knap Foden fast indbefor sit Fødelands Grænse, før Hødet begyndte at komme. Den ene store Bestilling efter den anden indløb, og netop i denne Tid ser vi rundt omkring i Landet Resultaterne. I Skibeland Krat er det stolte Mindesmærke

„Mordersmaalet“ blevet rejst, i Anlægget om Helligaandskirken er „Døden og Moderen“ bleven opstillet, og paa Pladsen foran Jesuskirken har „En Trolde, der lugter Menneskekød“ faaet sin foreløbige Plads.

Af de to af disse Statuer har der før ifte længe siden været Afbildninger i dette Blad, „Trolde“ er ifte den betydeligste men den mærkeligste af dem: den er bleven til i Paris og er stærkt paavirket af de gamle, groteske Figurer paa Notre-Damekirken's Facade. Bild og uhyggelig nærmer den sig paa Listefod sit Bytte, som den allerede lætterjultent nyder i Lanterne; dens Krop og Lemmer har havt menneskelige, halvt dyriske Former med en dyvelst Tilhætning af de jagthistoriske Uhyrers Vederstyggelighed. Paa en Plads, hvor Trolde passer, vil den være af en egen burleste, dekorativ Virkning.

Hansen-Jacobsen har med denne og de fjer nævnte Statuer indtaget sin isjuefaldende Plads i dansk Skulptur; den blev sa. st. beredt ham efter mange Sviffelser, men dog mens han endnu er ung og kan naa at udvide den med en lang Række Værker.

Hansen.

Vi bragte for godt og vel et Aarstid siden her i Bladet en udførlig Omtale af den talentfulde Billedhugger Niels Hansen-Jacobsen i Anledning af den samlede Udstilling af hans Arbejder, som var arrangeret i Den frie Udstillings Bygning.

Hansen-Jacobsen var den Gang bosat i Paris og saa temmelig misfornøjet med sine Kaar. Han havde lavet sig en Keramik-Ovn i sit Atelier, og i den brændte han Vaser og Skaale, som han formede af Ler; disse Kar var af en sær, forvreden og farvestraalende Skønhed og fandt mange Købere blandt rige kunstelskende Parisere, mens hans Statuer forblev usolgte og de var dog hans egentlige Kunstværker, de stærkeste og dybeste Udtryk for hans Stræben. Han udstillede dem i Paris og han sendte dem til København med megen Bekostning, og baade paa Salonen og paa Charlottenborg vakte de Opsigt og, navnlig hos de Yngre, Beundring. Der var en ubændig Kraft og en utæmmelig Villie i dem, og først og sidst vildeflyvende Fantasi i baade Motiverne og Fremstillingen, som tvang til Respekt for Kunstneren.

Alle Kunstforstandige imponeredes af disse nye og ejendommelige Statuer – men Ingen

købte dem. De blev den utrættelige Kunstners Smertensbørn. Lange Nætter sad han foran sin Ovn og vaagede over de keramiske Kar; hvad de indbragte ham – og det var ikke lidt slugte Statuerne, som han for sin egen Regning lod støbe ... og lagre i en Kælder paa Kristiansborg Slot, efterhaanden som de havde gjort deres Rundrejse gennem forskellige Udstillingslokaler.

Den Berømmelse, Kunstneren i disse Aar naaede, var, som man vil se, dyrekøbt.

Men underligt nok blev han slet ikke bitter, hvad de fleste vel var blevne i hans Sted; han tog det næsten som noget selvfølgeligt, at han maatte betale med sine Nætters Slid for sine Dages Skaberglæde. Kun af eet pintes han: Længselen efter Hjemmet. Hans Kunst var saa dybt rodfæstet i den gode, danske Muld, at han indsaa, han maatte hjem igen, om hans Talent i Længden skulde kunne trives.

Saa vendte han da tilbage, fik sin Udstilling bragt i Stand, og havde knap Foden fast indenfor sit Fødelands Grænse, før Heldet begyndte at komme. Den ene store Bestilling efter den anden indløb, og netop i denne Tid ser vi rundt omkring i Landet Resultaterne. I Skibelund Krat er det stolte Mindesmærke

”Modersmaalet” blevet rejst, i Anlægget om Helligaandskirken er ”Døden og Moderen” bleven opstillet, og paa Pladsen foran Jesuskirken har ”En Trolde, der lugter Menneskekød” faaet sin foreløbige Plads.

Af de to af disse Statuer har der for ikke længe siden været Afbildninger i dette Blad, ”Trolde” er ikke den betydeligste, men den mærkeligste af dem; den er bleven til i Paris og er stærkt paavirket af de gamle, groteske Figurer paa Notre-Damekirkens Facade. Vild og uhyggelig nærmer den sig paa Listefod sit Bytte, som den allerede lækkersultent nyder i Tankerne; dens Krop og Lemmer har halvt menneskelige, halvt dyriske Former med en djævelsk Tilsætning af de sagnhistoriske Uhyrers Vederstyggelighed. Paa en Plads, hvor Trolde raser, vil den være af en egen burlesk dekorativ Virkning.

Hansen-Jacobsen har med denne og de her nævnte Statuer indtaget sin iøjnefaldende Plads i dansk Skulptur; den blev først beredt ham efter mange Skuffelser, men dog mens han endnu er ung og kan naa at udvide den med en lang Række Værker.

H a a g e n.